

den er, men jeg kan ikke nægte, at den synes at trænge til en Deel Forandringer.

Meergaard: Det er nogle Bemærkninger, som ere fremkomne fra to ærede Rigsdagsmænd for Ringkjøbing Amt (Naberg og Madsen), der have bevæget mig til at tage Ordet, naar de nemlig udtalte Frygt for, at hvis denne Lov blev vedtaget, vilde maaskee den Ret, man tidligere har havt til at tage Leer, Steen og Gruus paa Forstranden ved Vesterhavet, blive indskrænket. Jeg er fuldkommen enig med de ærede Talere i, at der mange Steder paa Vestkysten af Thyland er stor Trang til Steen og Gruus, der som oftest i ikke ubetydelig Grad bliver hentet ved Havet, men jeg troer ikke, at dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, vil have nogenstørst Indflydelse paa den Afgang, som Befolkningen der tidligere har havt til at tage Steen og Gruus, thi det hedder jo udtrykkeligt i § 1, at naar Ciiren eller Brugeren vil forbyde Sligt, skal han først bevise, at det er til Skade for ham, at der tages Leer, Steen og Gruus, og det troer jeg ikke vil finde Anvendelse paa den Forstrand, man har paa Vestkysten af Thyland. Jeg antager saaledes ikke, at der er nogen Grund for de ærede Rigsdagsmænd til at nære nogen Frygt for at vedtage dette Lovforslag.

Johansen: Det er en Ytring af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 4de Valgkreds (Bonne), der har bevæget mig til at begjære Ordet, idet han syntes at antyde, at det kun var Beboerne af de Sogne eller Byer, der laae nærmest ved Stranden, som benyttede sig af de Ting, som ere omtalte i Lovforslaget, nemlig Steen, Sand, Leer, Gruus osv.; men der er et Tilfælde i min Egn, som beviser ganske det Modsatte. Den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere her i Thinget, grændser nemlig til den vestlige Side af hele Odense Fjord og desuden fra Indløbet til Odense Fjord om mod Bogense til Rattegattet; der er nu endeel Mænd, navnlig Sømcænd fra Odense og dens Nærhed, som i umindelige Tider eller dog fra lang Tid tilbage have søgt deres, saa at sige, eneste Erhverv i at hente

Sand ved „Gabet“, som man kalder det, Indløbet til Odense Fjord. For et Par Aar tilbage blev der imidlertid lagt dem Hindringer ibeen for dette Erhverv af en Lodbøier, hvis Grund grændser til Fjorden, og som forbød disse Waadsførere at hente Sand. Det Sted, hvor de toge dette, ligger meget langt fra Land og er desuden af den Beskaffenhed, at det efterhaanden tilfander; naar man f. Ex. tager Sand idag, er der imorgen ligesaa meget igjen, og det kunde derfor efter Alles Formening ikke gjøre den tilgrændsende Lodbøier nogen Skade, men desuagtet forbød han det. Jeg skal ikke kunne sige med Visshed, hvorpaa han grundede dette Forbud, men saavidt mig bekjendt var det paa den saakaldte Forstrandsret, og jeg maa derfor være enig med den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) i, at det var gavnligt at faae at vide, hvorvidt en saadan Forstrand strækker sig. Der er jo, saavel her i Salen som udenfor samme, hørt nogle gjøre gjældende, at Forstranden rækker saa langt, som man kan styde med et Gevær, Andre gjøre gjældende, at den rækker saa langt, som man kan vade, og atter Andre gjøre gjældende, at den ikke strækker længere end dagligt Vand. Jeg synes nu, at et Lovforslag som dette, hvis Titel indeholder Ordet Forstrand, burde indeholde en Bestemmelse om, hvad man forstaaer ved Forstrand, da det er et Begreb, hvis Betydning de Færreste gjøre sig rigtig forstaaelig, idet den Ene forklarer det paa een Maade, den Anden paa en anden. Efter hvad jeg her har hørt, maa det jo falde af sig selv, at jeg godt kunde ønske, at en saadan Lov kom ud, ikke for at begunstige dem, der have Lødder, som grændse til Stranden, men nærmest for at beskytte dem, der benytte sig af de Ting, som findes i Stranden, navnlig naar de tage dem paa Steder, hvor det ikke kan gjøre de tilgrændsende Lodbøiere nogen Skade. Jeg skal, som sagt, stemme for Lovforslaget, men jeg maa være enig med flere ærede Talere i, at det trænger til Forandringer paa forskjellige Steder, og jeg skal derfor maaskee til anden Behandling søge at tilveiebringe disse ved Endringsforslag.